

“Γάμος ομοφύλων”: Η επόμενη ημέρα των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού και η Εκκλησία

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Με ενδιαφέρον αναμένεται να ακουστούν οι αντιδράσεις από την πλευρά της Εκκλησίας για τα όσα ανακοίνωσε χθες ο Πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης, σχετικά με το νομοσχέδιο που ετοιμάζεται να φέρει στη Βουλή και θα αφορά τον λεγόμενο “γάμο ομοφύλων”.

Του Νικολάου Ζαΐμη

Η στάση και η θέση της Εκκλησίας απέναντι στο ζήτημα ήταν το δεύτερο ερώτημα που τέθηκε στον Πρωθυπουργό [κατά την συνέντευξη που παραχώρησε στην ΕΡΤ](#), με τον ίδιο να δηλώνει σεβασμό στην διαφορετική άποψη, από την άλλη όμως να ξεκαθαρίζει ότι δεν συνομοθετεί με την Εκκλησία.

Το νομοσχέδιο και τα ερωτήματα για την στάση της Εκκλησίας

Κατά την παρουσίαση των θέσεων σχετικά με το ζήτημα αναφορά έγινε και στη στάση της Εκκλησίας. Ο κ. Μητσοτάκης επανέλαβε την γνωστή θέση του Μεγάλου Μαξίμου περί σεβασμού των θέσεων της Εκκλησίας, αλλά ξεκαθάρισε ότι δεν θα συνομοθετήσει με την Εκκλησία. *“Σέβομαι όλες τις απόψεις, δεν θέλω να διχάσω την ελληνική κοινωνία. Σέβομαι απόλυτα τους συμπολίτες μας που έχουν διαφορετική άποψη αλλά και την Εκκλησία. Η Εκκλησία ήταν απέναντι στον πολιτικό γάμο και στην καύση νεκρών και η πολιτεία νομοθέτησε σεβόμενη τον ρόλο της Εκκλησίας και μη υπαγορεύοντας στην Εκκλησία να κάνει κάτι το οποίο αντίκειται στον πυρήνα της θεολογικής προσέγγισης της Εκκλησίας στα ζητήματά αυτά. Άρα, προφανώς και θα ακούσουμε τις απόψεις της Εκκλησίας, δεν ξέρω αν θα μπορέσουμε να συμφωνήσουμε, θα σεβαστούμε τη διαφορετική άποψη, αλλά νομοθετεί η Πολιτεία, δεν συνομοθετεί με την Εκκλησία, όπως έχει συμβεί και πολλές φορές στο παρελθόν”*.

Αν και οι περιπτώσεις που έφερε ως παράδειγμα αντιθέσεων της Εκκλησίας κατά το παρελθόν σε νομοθετικές πρωτοβουλίες όπως ο πολιτικός γάμος, δεν μπορούν να συγκριθούν με το νομοσχέδιο για το οποίο γίνεται λόγος, ο Πρωθυπουργός δήλωσε σεβασμό στην διαφορετική άποψη και ξεκαθάρισε το ποιος έχει το πάνω χέρι στο ζήτημα. Διαφορετική άποψη έχει ωστόσο και μεγάλη μερίδα Βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος, όπως και μεγάλη μερίδα πολιτών. Αν και δεν έδωσε σαφή χρονικό ορίζοντα για το πότε ημερομηνιακά θα φέρει το νομοσχέδιο στη Βουλή, δήλωσε ότι ανοίγει τη συζήτηση γιατί θέλει “να ωριμάσει αυτή η συζήτηση στην κοινωνία, πριν φέρω κάτι προς εισήγηση στο Υπουργικό Συμβούλιο”.

Ο Πρωθυπουργός μίλησε για νομοθετική ρύθμιση η οποία θα φέρει την ισότητα στον γάμο, θεσμό τον οποίο χαρακτήρισε ως “από την φύση του συντηρητικό”, με το κύριο μέλημα να εστιάζεται στα παιδιά, ενώ απέκλεισε το σενάριο περί απόκτησης τέκνου με παρένθετη μητέρα από ομόφυλα ζευγάρια, όχι όμως και την υιοθεσία. *“Εμείς δεν θα πειράξουμε το καθεστώς της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Αυτή η έννοια των γυναικών που μετατρέπονται σε μηχανές παραγωγής παιδιών, όπως είπε ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θέλω ένα αγόρι, δεν θα γίνει. Δεν θα γίνουμε εργαστήριο παραγωγής στην Ελλάδα. Δεν θα υπάρχει στο νομοσχέδιο γονέας 1 και γονέας 2. Ένας άντρας δεν θα μπορεί να χρησιμοποιεί παρένθετη μητέρα. Τα παιδιά θα έχουν πάντα ισότιμα δικαιώματα, ακόμα και αυτά που έχουν έως τώρα γεννηθεί από παρένθετη*

μητέρα. **Νέα παιδιά από παρένθετη μητέρα, δεν θα μπορούν να γεννιούνται**”, είπε.

Η συνέντευξη αναφορικά με το ζήτημα έκλισε όπως στην ουσία ξεκίνησε. Με την στάση της Εκκλησίας. “Ίσως δεν αναφερθήκαμε αρκετά στο ρόλο που μπορεί να παίξει η Εκκλησία στις περιφέρειες όπου εκλέγονται οι βουλευτές σας και αν καλλιεργεί έναν ανταγωνισμό με τη στάση της ανάμεσα στους βουλευτές, ποιος θα είναι πιο φιλικός προς την Εκκλησία, άρα δεν θα ψηφίσει το νομοσχέδιο. Δεν ξέρω αν σας έχει απασχολήσει αυτό, ρωτήθηκε από τον δημοσιογράφο Γιώργο Κουβαρά. Ο Πρωθυπουργός επέλεξε να απαντήσει με την γενική θέση ότι η Εκκλησία πρεσβεύει την αγάπη, θέλοντας προφανώς να στρέψει το ενδιαφέρον προς τις προσωπικές περιπτώσεις συνανθρώπων μας που επέλεξαν αυτόν τον τρόπο ζωής. “Η Εκκλησία πρεσβεύει την αγάπη. Και νομίζω ότι όταν ακούσει ο οποιοσδήποτε τις ανθρώπινες ιστορίες πίσω από ορισμένους ανθρώπους, οικογένειες που είναι απλά διαφορετικές από το πώς έχουμε συνηθίσει εμείς την έννοια της οικογένειας, νομίζω ότι πολλοί άνθρωποι μπορεί να αλλάξουν άποψη για το ζήτημα αυτό. Αλλά θέλω να τονίσω και πάλι ότι η Εκκλησία έχει σταθεί με πολύ μεγάλη αξιοπρέπεια και σε ζητήματα με τα οποία διαφωνούσε. Θα το ξαναπώ: η Εκκλησία, ας πούμε, διαφωνεί με την αποτέφρωση. Δεν ζήτησα από την Εκκλησία να ψάλλει εξόδιο ακολουθία στη διαδικασία της αποτέφρωσης. Όπως δεν ζητώ και από την Εκκλησία να κάνει θρησκευτικό γάμο. Δεν ζητάω πράγματα από την Εκκλησία τα οποία ξέρω ότι η Εκκλησία δεν μπορεί να κάνει”, είπε.

Οι θέσεις της Εκκλησίας

Όπως είχε δηλώσει σε παλαιότερες τοποθετήσεις του **ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος**, η Εκκλησία πρώτα θα περιμένει να ακούσει τις θέσεις της Πολιτείας και στη συνέχεια θα τοποθετηθεί. Οι εξαγγελίες έγιναν, οι θέσεις της Εκκλησίας προφανώς και απασχολούν την Κυβέρνηση, αλλά αναμένεται να δούμε πια θα είναι η στάση της από εδώ και στο εξής. Έως τώρα Ιεράρχες έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους σε υψηλούς τόνους, άλλοι επέλεξαν ένα νηφάλιο τρόπο, ενώ υπάρχουν και περιπτώσεις που δεν επιθυμούν να σηκώσουν τους τόνους και να αντιπαρατεθούν καθώς αυτό δεν ωφελεί την κοινωνία.

Εκτός από τις προσωπικές θέσεις Ιεραρχών, υπάρχει και η [Εγκύκλιος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της 18ης Δεκεμβρίου 2023](#) στην οποία συνοπτικά γίνεται συνοπτική παρουσίαση των θέσεων της.

Πρώτον, η Εκκλησία έχει δώσει ξεκάθαρη απάντηση για το θέμα του γάμου καθώς σύμφωνα με την Εγκύκλιο: “Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος δεν τάσσεται ειδικά κατά του πολιτικού γάμου των ομόφυλων ζευγαριών, αλλά τάσσεται κατά του πολιτικού γάμου γενικώς. Η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού έχει τη δική της θετική πρόταση ζωής που είναι ο χριστιανικός γάμος μεταξύ άνδρα και γυναίκας. Η Εκκλησία θεωρεί την ψυχική και σωματική συνένωση άνδρα και γυναίκας ως ιερή επιλογή ζωής που χρήζει της ευλογίας και Θείας Χάριτος που χορηγεί ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Μέσα από την οπτική της Εκκλησίας ο γάμος δεν μπορεί να υποβιβασθεί στο επίπεδο ενός συμφωνητικού που υπογράφεται ενώπιον συμβολαιογράφου ή μίας κοινής δήλωσης ενώπιον του τοπικού Δήμου”.

Δεύτερον, πράγματι η Εκκλησία από τη φύση της είναι “πρεσβευτής της αγάπης”. Μάλιστα, με τον δικό της τρόπο το ξεκαθαρίζει και αυτό στην Εγκύκλιο: “Όλοι οι άνθρωποι, παρά τις ατέλειες και αδυναμίες τους, είναι εξ ίσου τέκνα και εικόνες του Θεού. Δεν μπορεί να κατακριθεί κανένας για τα χαρακτηριστικά και τις τάσεις, με τις οποίες γεννήθηκε. Η Εκκλησία είναι οικογένεια που δεν απορρίπτει κανένα πρόσωπο για τις αδυναμίες του, αλλά το προτρέπει σε διαρκή αγώνα για να τις υπερβαίνει”. Ωστόσο, προσθέτει ότι “Όμως από εκεί και έπειτα, κάθε άνθρωπος είναι ελεύθερος και επομένως υπεύθυνος εάν οι επιλογές του, οι πράξεις και ο τρόπος ζωής του, τον οδηγούν ή τον απομακρύνουν από τον Θεό”.

Τρίτον, ξεκάθαρη υπήρξε η στάση της Εκκλησίας της Ελλάδος δια της Εγκυκλίου της και ως προς το θέμα της ομόφυλης γονεϊκότητας. “Η θέση της Εκκλησίας της Ελλάδος παραμένει ότι τα παιδιά έχουν έμφυτη ανάγκη και συνεπώς δικαίωμα να μεγαλώνουν με άνδρα πατέρα και γυναίκα μητέρα. Κανένας κοινωνικός εκσυγχρονισμός και καμία πολιτική ορθότητα δεν μπορεί να ξεγελάσει την φυσική ανάγκη των παιδιών για πατέρα και μητέρα με υποκατάστατες λύσεις, όπως άτομα του ιδίου φύλου που υποδύονται τον γονέα Α και τον γονέα Β (δύο μητέρες, δύο πατέρες)”.

Καταλήγοντας σε ένα πρώτο συμπέρασμα η Εκκλησία είχε δηλώσει ότι δεν τίθεται θέμα διαφωνίας για τον πολιτικό γάμο ομοφύλων, αδιακρίτως φύλου ή ζευγαριών, γιατί πολύ απλά ο πολιτικός γάμος δεν ενδιαφέρει την Ορθόδοξη χριστιανική παράδοση. Άρα; Που διαφωνεί η Εκκλησία; Την απάντηση δίνει η ίδια: **“Η Εκκλησία της Ελλάδος, επειδή έχει ως αποστολή και την μέριμνα για την ορθή ανατροφή των παιδιών και των νέων, διαφωνεί : 1) με την ομόφυλη γονεϊκότητα, γιατί δεν ικανοποιεί τα δικαιώματα των παιδιών να έχουν πατέρα και μητέρα, 2) με τον ομόφυλο γάμο, διότι οδηγεί σε ομόφυλη γονεϊκότητα (δεν είναι νομικά επιτρεπτή η επέκταση του γάμου στα ομόφυλα ζευγάρια με αποκλεισμό τους από το δικαίωμα υιοθεσίας**

που ισχύει σήμερα για τα έγγαμα ζευγάρια)”.

Με τις εξαγγελίες του κ. Μητσοτάκη ο δημόσιος διάλογος ξεκίνησε. Ο λόγος της Εκκλησίας σε αυτόν τον διάλογο ούτε μπορεί να αποκλειστεί, ούτε να χαρακτηριστεί ως αναχρονιστικός, καθώς εκφράζει τις απόψεις και τις θέσεις του μεγάλου μέρους του ποιμνίου της. Το ποίμνιο της Εκκλησίας δεν είναι εκτός κοινωνίας. Είναι μέρος της κοινωνίας, το οποίο μάλιστα πολλές φορές οδηγεί Εκκλησία και Πολιτεία, στο πνεύμα της συναλληλίας και των διακριτών ρόλων, να συνεργαστούν προς όφελός του.

Κεντρική φωτογραφία: Χρήστος Μπόνης